



Reveljen

Nr. 50 Februari 2021



Reveljen 50 nummer

Ny hedersmedlem

Reveljenkrysset

**Reveljen är en medlemstidning för
Marinens Musikkårs Vänner**
Utkommer med två nummer varje år.
Upplaga 2.200 ex.

Ansvarig utgivare
Kerstin Haglö

Redaktion
Nils-Olof Friberg, Redaktör
Joakim Berg
Inga-Lena Fischer

Grafisk design
Joakim Berg

**Marinens Musikkårs Vänner
Styrelse**
Kerstin Haglö, ordförande
0702 - 76 22 96

Hans Tornerhjelm, vice ordförande
0708 - 14 61 78

Carl-Olof Nordbäck, kassör
0768 - 86 48 64

Lars Lundell, sekreterare
0733 - 34 82 28

Ledamöter
Nils-Olof Friberg
Inga-Lena Fischer
Ola Truedsson

Suppleanter
Eva Henningsson
Joakim Berg
Daniel Breimert

Adjungerade
Theodor Hjortenhammar, MUK
Gunnar Törnqvist, expedition

Adress
Marinens Musikkårs Vänner
Östra Prinsgatan 2
371 31 Karlskrona

Expedition
Öppet Torsdagar 10.00 - 12.00
Sommarstängt under Juni-Augusti

Telefon: 0455 - 858 33
E-post: mmv@marinensmusikkar.se
Hemsida: www.marinensmusikkar.se

Plusgiro: 217 38-0

Ordföranden har ordet

Våren är snart här och med den kommer ljusare tider och en natur som vaknar upp och sprider sin grönska. Jag tror vi alla behöver ta till oss av den kraft och energi som naturen bjuder på. Förhoppningsvis kan vi se en liten strimma av ljus som överskuggar pandemins mörker.

Efter ett tufft år tror jag att vi alla hoppas på att år 2021 ska bli ett ljusare år även om vi har en fortsatt pandemi som påverkar oss alla och då också Marinens Musikkårs Vänner, en förening som i år blir 30 år.

I våra stadgar står att vårt årsmöte ska hållas före mars månads utgång, vilket styrelsen inte anser möjligt i nuläget. Vi har att följa Folkhälso-myndighetens föreskrifter, allmänna råd och även de lokala allmänna råden. Kallelse till årsmötet kommer därför att skickas ut då det är möjligt att hålla ett fysiskt möte.

Vid årsmötet 2020 presenterade styrelsen ett förslag från våra revisorer om att endast skicka ett utskick per hushåll av Reveljen, medlems-inbetalning och annan information. Detta för att enklare kunna administrera och hålla nere portokostnaderna och värna vår miljö. Givetvis, om ni så önskar, har ni möjlighet att fortfarande få ett exemplar per medlem av Reveljen. Skicka isåfall er önskan till **mmv@marinensmusikkar.se**, uppge gärna ert medlemsnummer.

Vi får tillsammans, på avstånd fortsätta att glädja oss åt ljusglimtar. Vi hoppas att Marinens Musikkår kan fortsätta bjuda oss på digitala konserter och föreningen har tillsammans med kåren tagit fram en trevlig, kort rekryteringsfilm som du kan se på vår Facebooksida, Youtube och www.marinensmusikkar.se. Visst vill vi bli fler i vår förening som hjälps åt att stötta en ovärderlig juvel i den svenska Försvarsmakten och i svenskt kulturliv? Sprid därför gärna filmen till vänner och bekanta.

Idag håller du i din hand det 50:e exemplaret av Reveljen, fantastiskt! Det hade inte varit möjligt utan intresserade och engagerade medlemmar som bidragit till att layout, format och innehåll hela tiden utvecklas. Vi sänder en varm eloge till de som gått före och till dagens redaktionskommitté. Vi ska vara mycket stolta över vår gemensamma tidning.

Njut nu av Reveljens innehåll och ta vara på de små ljusglimtarna i vardagen. Sköt om dig och fortsatt att vara rädda om varandra.

KERSTIN HAGLÖ, ORDFÖRANDE



50 nummer av medlemstidningen **Reveljen**

Medlemstidningen Reveljen firar sitt femtionde nummer.

Det höga och växande medlemsantalet i vänföreningen var grunden för styrelsens beslut att ett medlemsblad skulle produceras för att etablera en fast kommunikation mellan medlemmarna, styrelsen och musikkåren. Två nummer per år planerades. I det första medlemsbladet som gavs ut i september 1996 utlystes en namntävling. Förslaget Reveljen antogs av redaktionskommittén och sju pristagare utsågs.

Tidningen har utvecklats från ett ganska enkelt tryck till en mera kvalitativ produkt. Färgtrycket kom i oktober 2000, sidantalet har utökats och formatet ändrades februari 2019. Styrelsen har fått mycket uppskattning från medlemmarna som förhoppningsvis ser fram emot kommande nummer.

Tidningen har genom årens lopp speglat vänföreningen och musikkårens verksamhet, personal, inre arbete och historik. När man bläddrar igenom årgångarna av Reveljen kan man konstatera den historiska dokumentation som finns i tryck. Där kan man följa musikkårens verksamhet genom årens lopp såväl inom som utom landet.

Reveljen har inte minst varit viktig i samband med de nedläggningshot som hängt över Marinens Musikkår. Medlemmarna har fått inblick i de olika turerna kring musikkårens vara eller inte

vara. Det opinionsbildande arbetet som skett har kunnat följas. Vi är övertygade om att Reveljen har spelat stor roll i detta arbete.

Marinens Ungdomsmusikkår har även de fått en möjlighet att redovisa sin omfattande verksamhet för vänföreningens medlemmar, en musikkår med en imponerande verksamhet, inspiration för framtida musiker.

Redaktionskommittén har som ambition att utveckla tidningen och vi tar gladeligen emot alla förslag och idéer som kan hjälpa oss. Vi efterlyser gamla foton för dokumentation. Det måste finnas många släktingar till gamla musiker som sitter på en bildskatt som vi gärna skulle vilja dela med er alla.

Här följer ett axplock som speglar Reveljen från det första medlemsbladet till idag. Verksamhet, musiker, dirigenter och solister har kunnat följas vilket gjort Reveljen till en historisk dokumentation.

NILS-OLOF FRIBERG

Reveljen nr. 1

Reveljens första nummer var en testballong som föll väl ut. Den skildrade musikkårens engagemang för ungdomar dels genom sjörövkonsert och vid en nationell ungdomskurs med chefen för ryska militärmusiken general Michajilov som ledare.





Reveljen nr. 25
Här kunde man följa det politiska spelet kring försvarsmusiken.



Reveljen nr. 32
Specialnummer om Marinens Ungdomsmusikkår under deras USA-turné.



Revelj nr. 40
Guldekenpristagare för årets Blekingeambassadör 2015. Reportageserien "Bakom kulisserna" börjar ta form.



Revelj nr. 45
Ring så spelar vi. Ett spännande upplägg med Sveriges Radio och Lisa Syrén. Ett av Sveriges populäraste radioprogram gav Marinens Musikkår möjligheten att spela för hela svenska folket.

Fortsatta restriktioner påverkar verksamheten

Hösten 2020 och inledningen av 2021 har pandemirestriktionerna fortsatt påverka musikkårens verksamhet.

När vi tryckte Reveljen nummer 49 meddelades att vi från och med hösten 2020 skulle flytta ner Scenkanalens inspelningar till Sparresalen. Detta för att kunna få plats med att bjuda på digitala konserter med hela musikkåren. Allting började precis så. Vi inledde den 4 september med att vår oktett med tidstypiska instrument framförde en fin konsert. Därefter följde två konserter med hela musikkåren.

Vid den första konserten, 18 september, bjöd musikkåren på äkta blåsmusikgodis i form av Gustav Holsts båda sviter för militärorkester samt ett knippe marscher. Andra konserten, 16 oktober, innehöll två större transkriberade verk: Hugo Alfvéns "En Skärgårdssägen" samt "Danssvit ur Orfeus i stan" av Hilding Rosenberg. Båda dessa verk arrangerades direkt för Marinens Musikkår av Jerker Johansson.

Den 16 september spelade vi vid återinvigningen av Kungsholms fort utanför Karlskrona. Efter en renovering av fästningen, från år 1680, är den nu en bas för 250 värnpliktiga i marinen. På plats för att återinviga Kungsholms fort fanns försvarsminister Peter Hultqvist och marinchef Ewa Skoog Haslum.

Vi hann också med att spela in sex marscher där två av dessa framfördes under hösten via Scenkanalen. Vi har alltså fler marscher att se fram emot. Musikkåren hann också med en skivinspelning. Livgardet firar 500 år 2021 och till detta jubileum spelar Försvarsmusikens alla tre professionella musikkårer in en jubileumsskiva tillsammans.

Under denna tid kom regeringen med beskedet om ett undantag för offentliga sammankomster och tillställningar med sittande publik. Undantaget tillät publik på 300 personer förutsatt att man kunde sitta med minst en meters avstånd. Vi hade under lång tid förberett och planerat för hur vi skulle ta emot publik vid konserter och gick ut med budskapet – "Nu öppnar vi upp för publiken igen". Äntligen!



Foto: Carl-Johan Björkman



Urklipp från Facebook
Foto: Göran Olsson

Men sedan tog det stopp, igen!

I anslutning till beskedet att vi skulle börja öppna för publik igen pekade siffrorna för corona åt fel håll. Det blev ingen öppning och vi fick återigen stänga ner och anpassa verksamheten. På två veckor gick vi från glädjen att ta emot publik till att återigen reducera nästan all verksamhet. De planerade projekten i november, skivinspelning och konserter med gästdirigenter och solister, avbokades.

December som brukar vara en av musikkårens mest hektiska månader med julavslutningar, examensceremonier och julkonserter för allmänheten blev också kraftigt påverkad. Vi genomförde interna inspelningar där vi delade upp musikkåren i två grupper, för att begränsa närvarande vid varje tillfälle. Vi spelade via Scenkanalen in en julkonsert och en trettonhelgskonsert. Några förbandsspelningar genomfördes corona-anpassat med färre deltagare på plats och via digitala sändningar. Vid julkonserten skickades en extra hälsning till vänföreningen genom att vänföreningens marsch "Gyllene Ankaret" av Erik Berndalen framfördes i en specialbeställd oktettversion.



Foto: Joakim Berg

Amiralitetskyrkan

Vårt fina samarbete i Amiralitetskyrkan fortsatte under hösten. I oktober tog vi och Amiralitetsförsamlingen beslutet att fasa ut sändningarna med förhoppningen och tron att även här kunna börja spela för publik igen. Då det inte blev så togs samarbetet upp igen i december och vi bjöd på tre nätbaserade sändningar.

Som vanligt fanns Maria Lindegren vid pianot och amiralitetspastor Daniel Breimert stod för visdomsord och tankar.



Foto: Amiralitetsförsamlingen

O helga natt

På julafton släpptes en julhälsning via musikkårens Facebook-sida då fem musiker framförde "O helga natt". Inspelningen var gjord i Vasaskjul. I bakgrunden kunde man i ett bildspel se scener från tiden före corona som en påminnelse om vad vi under året gått miste om, men förhoppningsvis snart kan se fram emot att få ta del av igen.

Nu är det stopp, igen!

Precis innan jul, 22 december, gick regeringen ut med restriktioner till alla statliga myndigheter att så många som möjligt ska jobba hemma. Detta beslut gällde till den 24 januari och hade vid tryckningen av denna tidning förlängts till den 7 februari. Marinens Musikkår har sedan dess inte samlat personalen för att spela. Alla övar i hemmet och håller sig i form men när vi kan samlas och börja göra det vi alla vill och önskar, spela och glädja vår publik genom fysiska möten, kan vi i dagsläget inte svara på.

När vi avbröt Marinchefens konsertproduktion i mars 2020 förstod ingen omfattningen av denna pandemi. Vi håller alla tummar och tår för att vaccin och ljusare tider snart kommer så vi alla kan ses och glädjas tillsammans med vacker musik. Till dess håller vi ut, håller avstånd och håller kontakten via våra sociala medier och hemsida.

JOAKIM BERG

Bakom kulisserna vid filminspelning i Sparresalen

Hur går egentligen en digital filminspelning till? I denna del av "Bakom kulisserna" tar vi er med så ni får veta lite mer.

En filminspelning består av många komponenter och skeenden bakom kameran.

Inför vår första inspelning i Sparresalen behövde salen anpassas för att få rätt förutsättningar för en bra bild- och ljud-produktion. Direkt efter sommarsemestern påbörjades arbetet med att hänga upp lampor och tyger för att skapa en bra inspelningsmiljö. Stefan Eggers från konserthusteatern är den som ljussatt Sparresalen.



Redan till musikkårens första repetition har Kenneth Magnusson satt upp mikrofoner runt och över alla musiker. Under tiden som musikkåren repeterar sitter han bakom sitt mixerbord där han ställer in alla reglage för



att få bästa möjliga ljudmix. Mixerbordet är placerat inne i Sparresalens tillhörande loger men som nu blivit vårt kontrollrum. Detta för att inte få direktljud från Sparresalen utan att istället via högtalare eller hörlurar lyssna på ljudet som det blir i sändning. Mellan repetitionspassen kommer musikdirektör Alexander Hanson ut och lyssnar. Vissa detaljer (ex. balans mellan olika instrument) påverkar han från dirigentpodiet och vissa saker ber han Kenneth reglera för att ljudet ska bli så autentiskt som möjligt.



Dagen före inspelning kommer filmtekniker från Nordic Frames och monterar upp alla kameror. I Sparresalen har man använt fem kameror, fyra fasta och en rörlig som styrs av en kameraman.

När det är dags för inspelning finjusteras ljud och kameror en sista gång efter det att musikkåren tagit plats. I kontrollrummet har nu fler personer anslutit. Utöver Kenneth Magnusson finns Philip Friberg, bildproducent. Via en tv-skärm sitter han och följer vad alla kameror visar och väljer vilken kamera som ska användas. Bredvid Philip sitter undertecknad, Joakim Berg, och läser partitur.



Jag ger instruktioner till Philip och kameramannen, Peter Kohlm, ute i Sparresalen, om vad som händer i musikstycket så att kamerorna visar väsentligheter i musiken, till

exempel soloinsatser. I kontrollrummet finns också Olof Jönsson, vikarierande notbibliotekarie och trombonist, som sitter med hörlurar och fokuserar på att den totala ljudupplevelsen av musikkåren blir fulländad.



När det är dags för tagning hör musikkåren från kontrollrummet: varsågod!

Efter inspelning lägger Nordic Frames på texter och sändningen läggs ut på Scenkanalen Blekinge.

JOAKIM BERG



Foton: Carl-Johan Björkman

Ny hedersmedlem i Marinens Musikkårs Vänner

Vid Marinens Musikkårs Vänners årsmöte utsågs Olle Melin till hedersmedlem i Marinens Musikkårs Vänner. Utmärkelsen innebär gratis medlemskap samt en specialdesignad kavajnál (Elfwendahl & Co AB).



Motivering:

Med sin passion för marina blåsmusikens traditioner har Olle Melin under lång tid verkat för Marinens Musikkårs fortbestånd, bevarande och utveckling. Med varmt engagemang har Olle i tidningen Reveljen tagit med medlemmarna på intressanta

historiebeskrivningar om Marinens Musikkårs historia, personal och händelser. Han har med stor generositet delat med sig av sina erfarenheter, klokhet och kunskaper. Kunskaper över ett kulturarv som också kommer att vara dokumenterat och bevarat för kommande generationer.

Nedan kan ni läsa en intervju med Olle och till höger vill vi i detta nummer publicera ett manus till ett föredrag som Olle höll vid en filmkväll 2019. Det beskriver händelseförloppet hur Marinens Musikkår 1993 åter blev en del i Försvarmakten. Detta tycker vi i redaktionskommittén är mycket intressant för det beskriver både musikkårens historia men visar också vår nya hedersmedlems engagemang för Marinens Musikkår.

Foto: Joakim Berg



Hej Olle Melin

Grattis till hedersmedlemskapet - Hur känns det?

Stort tack! Jag blev totalt överraskad och näst intill överrumplad. Jag hade ingen aning. Samtidigt gläder jag mig åt utmärkelsen även om jag tycker jag kunde gjort mer.

När började ditt engagemang för Marinens Musikkår?

Det började tidigt. Jag tror att jag gick i Reveljen redan som tonåring och gymnasist och jag såg många musikmarscher efter skolan på lördagarna. Jag vill minnas, att vårt skolslut och marschen gick ungefär samtidigt. Jag var också en trägen åhörare i Hoglands park och så småningom kunde jag lyssna på kåren i tjänsten vid KA 2, vid soldaterinran och en och annan konsert. Dessutom var jag stolt över att ha två kusiner i kåren, Arne Melin och Bertil Stenholm.

Har Du själv något musikaliskt engagemang?

Jag ångrar, att jag inte började spela i skollådern. Det var fotboll och handboll som gällde. Men intresset fanns och jag började spela basun på egen hand i vuxen ålder, mest kanske för att båda mina barn spelade i skolorkestern Ankarspelet. Jag tog kontakt med Rune Håkansson i kåren och han lärde mig grunderna på trombon. Jag provade mig fram några år i Emmaboda musikkår, det var Birger Lundberg, som tog mig med. Så någon gång i början på 1980-talet fick jag uppdraget av dåvarande Chefen Blekinge kustartilleriförsvär, Jean-Carlos Danckwardt, att försöka skapa en hemvärnsmusikkår i Karlskrona. Jag vände mig till ABF och undersökte möjligheterna att göra deras kår till hemvärnsmusikkår, men fick nej. Men ett stort antal ABF-are kom med liksom ett antal från Emmaboda och skolorkestern Ankarspelet.

Hur Marinens Musikkår kom tillbaka till Försvarsmakten

Den 1 juli 1993 återkom Marinens Musikkår i Karlskrona, efter 22 år i det civila livet, till Försvarsmakten och dåvarande Sydkustens marinkommando i Karlskrona

Bakgrund

Över en natt, den 1 juli 1971, blev samtliga landets militärmusikkårer civila musikavdelningar (24 st) i den nybildade Regionmusiken. Endast en del skulle profileras som militärmusikkårer, bland andra avdelningen i Karlskrona. Den nya verksamheten vållade en del bekymmer vid samverkan med Regionmusiken och de militära förbanden. I Karlskrona flöt samarbetet dock mycket bra. Musikkårens traditioner från 1680-talet spelade här en stor roll.

En konsekvens av samarbetet med Regionmusiken blev bland annat, att Försvarsmakten skapade sin egen musikverksamhet i form av en musikpluton med värnpliktiga musiker och placerade denna på P10 i Strängnäs. Det slog väl ut och undan för undan ökade verksamheten för att så småningom bestå av fyra enheter. I dag finns två av dessa kvar, Arméns

Musikkår och Livgardets Dragonmusikkår, men nu med professionella musiker. Till detta kom cirka 25 hemvärnsmusikkårer.

År 1988 var det dags för ny omorganisation. Landets regionmusikavdelningar blev över en natt musikavdelningar under landets olika landsting. Nu skulle det satsas på skolkonserter, musik i vården och musik i äldreomsorgen, så kallade eftersatta grupper. Många olika musikformer skulle stödjas till exempel rockmusik och jazz.

Länsmusikens uppdrag var inte förenligt med det militära uppdraget då en intressekonflikt uppstod. Utrymmet för militärmusik i form av ceremonier, musikmarscher och konserter minskade drastiskt. Det blev inte bättre, när anslagen för verksamheten på intet sätt motsvarade penningvärdet, vilket föranledde



Så satte vi igång och den 17 oktober 1982 gav vi vår första konsert i samband med ett hemvärnsting. Det blev roliga år med många fina minnen tills vi som fyllt 70 bryskt sparkades ut 2019.

I februari 1981 satte vi ihop en liten oktett med gamla KA 2-are, egentligen enbart för att spela på Kamratföreningens olika träffar. Den oktetten håller i ännu fast vi endast är två stycken från 1981 kvar. Det kanske inte är så underligt, eftersom nuvarande medelålder är 79 år. Nu är vi ett gäng gubbar, som träffas för att ha roligt.

Vidare sjunger jag i Sandgrenska Manskören, även om den, liksom oktetten, ligger nere nu på grund av pandemin. Dessutom har jag producerat inspelningar av två LP med kustartilleriets marscher, CD med Eskil Nyströms musik, CD med KA 2-musik och CD med Åke Dohlins marscher. Och så fick jag, inte minst, vara chef för Marinens Musikkår under ett år.

Hur ser Du på vänföreningen?

Jag blev medlem tidigt, kom med i styrelsen, men efter några år lämnade jag av så kallat delikatessjäv, eftersom det ansågs olämpligt att vara med i styrelsen och samtidigt vara chef för kåren. Föreningen har en stor uppgift för lobbyarbetet och kan vara ett stort stöd för kårens olika engagemang. Dessutom tror jag, att vänföreningen har en stor betydelse för att framhålla blåsmusiken i landet.

Hur ser du på framtiden?

Just nu, vad jag förstår, finns inga hot mot kårens verksamhet. Annat var det för några år sedan. Jag tror dock på framtiden, lobbyverksamhet, information och marknadsföring av kåren och ett fortsatt engagemang för blåsmusik i olika former.

att Länsmusiken ifrågasattes, om man hade råd med en hel musikkår. Två alternativ fanns, en med 16 eller en med åtta musiker. Om beslutet blev det senare, skulle Länsmusiken inte kunna tillgodose försvarets behov.

Nu gällde det att agera. Musikerna själva ville behålla en musikkår av sådan storlek, att den klarade att tillgodose försvarets behov och att vara traditionsbärare för den svenska militärmusiken.

År 1991 bildades föreningen Marinens Musikkårs Vänner som opinionsbildare mot politiker och andra, som kunde ha med frågan att göra. Medlemsantalet ökade och nådde oanade höjder. Medlemmarna kom från hela landet, även om Karlskronabor var den dominerande medlemsgruppen. Flera stora namn från kultursverige anslöt som medlemmar. Ordförande blev riksdagsmannen Ralf Lindström med förre ingenjören vid Marinbasen Arne Friberg som hårt arbetande sekreterare. Musikkårens medlemmar och musikerfacket spelade en aktiv och stor roll vad gällde kontaktande av myndigheter och personer med mera som kunde betyda något för musikkårens överlevnad. Ett stort nätverk byggdes upp som sedermera har kunnat aktiveras kring musikkårens intressen.

Samtidigt började en påtryckargrupp att uppvakta riksdagsmän, toppar på departement, toppar i Försvarsstaben och Marin-

staben liksom de delar av P10, som omfattade militärmusik. Drivande kraft i denna grupp var framlidne amiralen Sten Swedlund.

Överföringen till Försvarsmakten

Plötsligt, tidigt år 1993, tog saken en ny vändning. Musikkåren skulle från Länsmusiken övertas av Sydkustens marinkommando från och med den 1 juli 1993. Vänföreningen fick då en annan uppgift – att vara ”stödrupp” åt den blivande militära musikkåren.

Undertecknad kom själv med i bilden, då jag fick uppdraget av marinkommandochefen att vara chef för kåren, samtidigt som jag behöll arbetet som personalchef vid marinkommandot. För mig var detta en spännande utmaning.

Verksamheten för året 1993/94 beräknades kosta cirka nio miljoner och finansieringen skulle ske enligt följande:

- Försvarsmusikcentrum P10, 3,5 miljoner.
- Anslaget till ”Stockholmsmusiken” drogs in då nyttjandet av deras tjänster inte behövdes, vilket gav 3,5 miljoner
- Spelningar åt landstinget i Blekinge, 1,5 miljoner
- Inspelade medel cirka 0,5 miljoner

Chefen för Marinen, Dick Börjesson, godkände upplägget och meddelade samtidigt marinkommandochefen att verksamheten inte fick finansieras med ”marina medel”.



Så satte arbetet med överförandet igång några månader in på 1993. Jag anställde förre inspicienten vid Regionmusiken, Lars Mård, på 40 procent för att vara mig behjälplig med alla praktiska uppgifter. Utan honom hade inte mycket fungerat. Pengarna skulle räcka till 20 musiker och en vaktmästare. Vidare skulle det ordnas lokaler, tas fram uniformer, överföras instrument, noter med mera från Länsmusiken och mycket annat. Musikdirektören Per Olsson anställdes av P10 i Strängnäs.

Hur skulle vi kunna öka numerären till 25 musiker? Som personalchef hade jag kommit i kontakt med Arbetsförmedlingen om något som hette yrkespraktikanter, det vill säga man praktiserade i ett yrke som man lärt till, med en viss ersättning. Jag lanserade då idén om att försöka hitta värnpliktiga musiker, som muckat och kunde omvandlas till praktikanter. Jag fick ja av Arbetsförmedlingen och till invigningen hade jag lyckats placera fem praktikanter i kåren. Ytterligare tillkom de närmaste åren. Intressant i sammanhanget är, att två av dessa, tubaisten Jörgen Ådvall och slagverkaren Anders Nilsson, fortfarande spelar i kåren. I sammanhanget fick jag fuska lite genom att ordna gratis förläggning vid Örlogsskolorna och mat i värnpliktsmatsalen. Jag hoppas åtgärden är preskriberad och att jag är förlåten.

Musikerna, som överfördes från landstinget, var 16 till antalet. Vi skulle direkt öka

med fem musiker och vi hade provspelning och anställning i månadsskiftet april/maj. Vi rekryterade musiker till instrumenten oboe, altsax, trumpet, horn och tuba. Ett sista ryck med hel musikkår genomförde vi våren 1993, då vi spelade in 24 av Åke Dohlin's marscher. Åke Dohlin var en klassisk musikdirektör vid Flottan i Karlskrona. Landstinget "bjöd" inför överföringen på de anställda musikernas arbetstid och bekostade de extramusiker som kallades in. Inspelningen finansierades helt av skivförsäljning till de förband och organisationer som marscherna var tillägnade. Projektet gav en liten vinst och räckte till en liten invigningsfest några dagar före överföringen.

Musikerna blev civilt anställda och vi tog fram en speciell musikdräkt. Så småningom kom mässdräkt in i bilden genom bland annat sponsrade medel.

Lokalfrågan löstes med ett avtal med Karlskrona kommun. Lokalerna på kasern Sparre behölls och vi kvittade hyreskostnaderna med spelningar åt kommunen. Samarbetet med kommunalrådet Bernt Johnsson var mycket bra.

Övertagandet av instrument, noter med mera vållade oss en massa bekymmer. Länsmusiken ville ha oförskämt mycket betalt för material, som tidigare varit i kronans ägo, så vi tyckte vi endast skulle betala för saker som Länsmusiken skaffat. Vi kom ingen vart



i förhandlingarna och vi flyttade ärendet till ställföreträdande marinkommandochefen Tomas Lundvall för kontakt med landstingsrådet Erland Johansson. Vid förhandlingsbordet kom landstingsrådets bud direkt. Vi häpnade! Budet låg klart under det belopp, som vi innan förhandlingen hade angett som det högsta bud, vi kunde tänka oss betala.

I försvarets tjänst

Så kom den stora dagen. Musikkåren, under ledning av flaggtrumslagare Hans Lind, marscherade från Sparre för att inpassera vid Högvakten exakt klockan 10:00. På vägen till örlogshamnen hade musikerna som en av marscherna valt den svenska marschen ”Mot ljusare tider” av Gustaf Sundell och vid inpasseringen spelades självklart Marinkommandots marsch, ”Chefsmarsch” av Viktor Widqvist.

Vid invigningen dirigerade Åke Dohlin musikkåren i två nya kompositioner av honom själv. En marsch tillägnades marinchefen Dick Börjesson och en marinkommandochefen Stefan Furenus.

Efter lunch bar det av till Kristianstad för det första uppdraget efter etableringen. Man spelade vid byte av militärbefälhavare. Hemma i Karlskrona igen anslöt jag till ett antal av musikerna för att fira med en öl på restaurang Skeppet.

Därefter gick kåren på semester för att återkomma i månadsskiftet juli/augusti för ett

stort antal spelningar åt kommunen i samband med Bomässan Bo 93.

På hösten gjordes ett antal resor i landet för att markera kårens återkomst till Försvarsmakten. Vi var på minitattoo i Boden, vi spelade i Sundsvall, Skövde, Kristianstad och i Blekinges städer. På våren spelade kåren på båtmässan i Göteborg, i Malmö och genomförde marinchefens konsert i Berwaldhallen i Stockholm.

Hur gick det då ekonomiskt? Inkomsterna från Landstinget reducerades, genom att P10 ålade oss betydligt fler uppgifter, än de som var planerade. Men där fick vi kompensation av P10. Så verksamheten gick i princip enligt budget.

Slutord

Den 1 juli 1994 överfördes kåren från Sydkustens marinkommando till Försvarsmusikcentrum i Strängnäs. Jag lämnade över ledningen av kåren. Den övertogs av en heltidstjänstgörande chef och en ställföreträdare till honom.

Marinkommandochefen hade avsatt 10–15 procent av min arbetstid för uppdraget att vara chef för kåren. Till detta kom 10 procent för informationsofficeren Bo Inge Andersson.

Året 1993/94 var oerhört intensivt och jag är glad för att jag fick chansen att vara med om att återföra Marinens Musikkår till Försvarsmakten!

OLLE MELIN



Militärmusiksamfundet



I mitten av 1960-talet startade några entusiaster med Bo Ancker i spetsen föreningen Svenska marschfrämjandet, i syfte att bevara de svenska militärmusiktraditionerna.

Föreningen, som efter några år bytte namn till Militärmusiksamfundet med Svenskt Marscharkiv, MMS, har genom sin verksamhet bidragit till att vi fortfarande har en levande militärmusik som utvecklas.

MMS främjar intresset för, kännedomen om och utövandet av militärmusik i allmänhet och marschmusik i synnerhet. Samfundets högtidsdag firas årligen till åminnelse av marschkompositören Sam Rydbergs födelse den 27 oktober 1885.

MMS har cirka 500 medlemmar, de flesta i Sverige men även utomlands. MMS är öppet för alla som är intresserade av marschmusik, militärmusik och blåsorkestrar.

Militärmusiksamfundet

- ger exklusivt för medlemmarna ut tidsskriften MarschNytt med två nummer varje år och det digitala nyhetsbrevet Marschbladet 6-8 gånger per år
- presenterar nyheter inom militärmusikområdet på vår webbplats
- ger ut skivor och böcker
- arrangerar konserter med egen musikår
- stödjer forskningsprojekt m.m.
- uppmuntrar musiker, kompositörer, arrangörer och ledare genom våra stipendier och olika utmärkelser, t ex medaljen Pro Musica Militare
- anordnar medlemsträffar

Medlem blir du
enklast genom att
anmäla dig via vår
webbplats
www.militarmusik.se
eller genom att swisha
300:- till nummer
123 430 65 93



Marinens Musikkårs dirigenter

John Skoglöf 1944-1957

Nu har vi kommit till den femte musikdirektören, John Skoglöf, i serien om Marinens Musikkårs dirigenter.

John Ossian Skoglöf tillträdde som musikdirektör vid Flottans musikkår i Karlskrona 1944.

John Skoglöf föddes 1902 och första anställning inom militärmusiken fick han 1921 vid Livregementets grenadjärer, I 3, i Örebro. Hans huvudinstrument var flöjt.

Han avlade militär musikdirektörsexamen 1929 och var lärare i flöjt vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm åren 1932–1942. Någon gång under denna period blev han också legitimerad piano-stämmare.

Detta sistnämnda år kom han till Gotlands kustartillerikår, KA 3. Där blev han musik-

direktör och chef för musikkåren som samma år sattes upp.



Under åren på Gotland skrev han marschen Överste Cederlöf, tillägnad dåvarande kårchefen överste Emil Cederlöf.

Redan efter två år i Färösund flyttade han till Karlskrona och blev chef för Flottans musikkår, som kåren då hette. Han fick befälet över en stor musikkår om cirka 45 musiker. Denna numerär behövdes, eftersom vid denna tid en eller två sextetter eller oktetter var sjökom-menderade.

I Karlskrona bildade han Sjömansoktetten, där han själv spelade flöjt. Oktetten i övrigt bestod av musiker i kåren.

*Sjömansoktetten ur Flottans Musikkår 1948/1949.
Ledare: Musikdirektör John Skoglöf, flöjt.*

Flottans Musikkår Stadshotellet Karlskrona september 1953.



Två spelningar under åren sticker ut. 1953 fanns musikkåren ombord på kryssaren Göta Lejon i samband med drottning Elisabeth II kröning och 1956 vid ett örlogsbesök i Riga, där musikkåren under Skoglöf spelade för cirka 55 000 åhörare vid en utomhuskonsert.

Under sina Karlskronaår medverkade han i stadens orkesterförening och han var också timlärare i instrumentalmusik vid Karlskrona Högre Allmänna Läroverk.

År 1957 skedde en stor organisationsförändring för den svenska militärmusiken. Antalet kårer reducerades kraftigt till cirka 25, samtidigt som antalet musiker också kraftigt minskades. Samma dag, som den nya organisationen infördes, den 1 april 1957, lämnade Skoglöf musikkåren med pension.

Efter pensionen flyttade Skoglöf till Kalmar, där han under ett tiotal år var kommunal musikledare.

Musikdirektörer

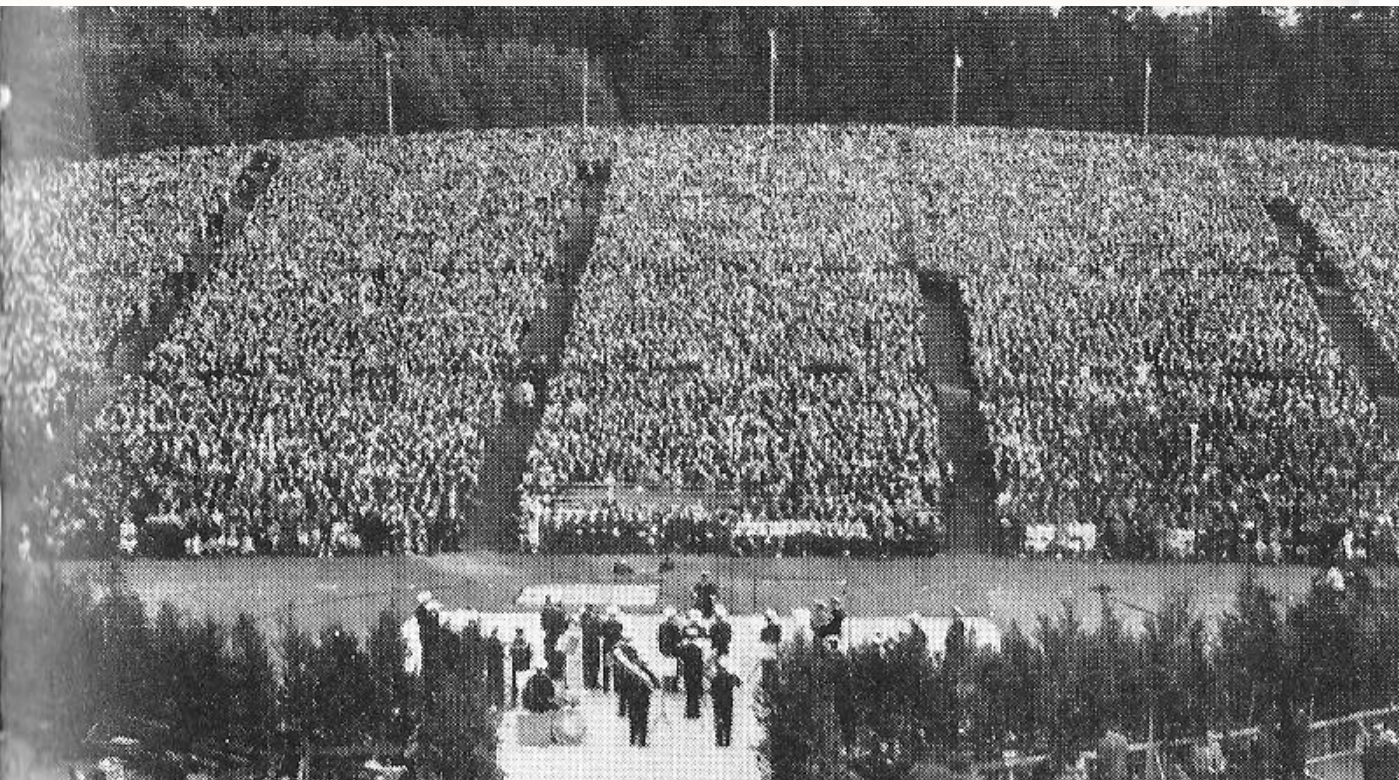
1862-1875	August Friedrich Fiedler
1875-1915	Ferdinand Heimdahl
1915-1935	Georg Ringvall
1935-1944	Harry Olsson (Brockstorp)
1944-1957	John Skoglöf
1957-1960	Sune Sundberg
1960-1973	Åke Dohlin
1973-1976	Per Olsson
1976-1978	Egon Kjerrman
1978-1989	Folke Nilsson
1989-1993	Vakant
1993-1998	Per Olsson
1999-2010	Andreas Hanson
2010-2018	Vakant
2018-	Alexander Hanson

John Skoglöf avled 1990.

OLLE MELIN

Foton: Arkivbilder

1956 lyssnade 55 000 människor i Riga på Flottans Musikkår



Marinens Ungdomsmusikkår Kronan

Marinens Ungdomsmusikkår Kronan, MUK, är precis som Marinens Musikkår påverkade av coronapandemin men har trots detta lyckats spela för miljonpublik.

Nu har MUK åter spelat på Rose Parade i USA! Årets upplaga blev digital och ett tjugotal ungdomar i musikkåren skickade in videoklipp på sig själva i skeppsgossekårens uniform spelandes musikallåten "Everything's Coming Up Roses" från 1959. Klippen sattes ihop till ett sammanhållet videokollage med ett 30-tal deltagande musikkåror från USA och andra delar av världen, kåror som skulle varit inbjudna till paraden i år. Som presentatör och gästdirigent verkade ingen mindre än Grodan Kermit! Föreställningen visades i TV för flera miljoner amerikaner. För den som vill se inslaget finns det sparat på internet på Youtube och klipppet heter "2021 Rose Parade Band seniors performance".



Digital Rose Parade 2021

Vid sidan om detta digitala evenemang har planeringen för framtiden fortgått. Till sommaren är MUK inbjudet att delta i Dala Tapto (Dala Tattoo) i den gamla garnisonsstaden Falun på Dalregementets kaserngård. Vidare finns det planer på många andra spännande spelningar runt om i Sverige och även deltagande i Tattoo i Frankrike, om pandemin så tillåter.

Förhoppningen är att kunna samla alla fysiskt i Karlskrona och spela tillsammans i maj, för första gången på nästan ett och ett halvt år. MUK längtar så efter att få spela igen och få möta sin publik såväl i konsertsalar som på torg!

THEODOR HJORTENHAMMAR



I nummer 50 är det premiär för kryss i Reveljen!

Idé och design av musikkårens scenmästare Carl-Johan Björkman med hustru Petra.



SIGNAL-ERAS AV MMK	EN STRÄCKA ↘		FÖR MINNET	VARUMÄRKE		GENRE TYSKT FÖRETAG	FIN MIN	HJÄRT-RYTM	BJÖRK-MAN-KRYSS
INBLÅS ↗	↙					MITT I MASS-AKER	↗		
→									?
LUFT-VÄRN			LÅNGSAMT I MUSIKEN						
TRÅD									



ÄR MED PÅ NOT- ERNA	FRAN BALKAN STÖRST I NEPAL		BLÅ- BLOD- IGT		PÅ EN ANNAN FREKV- NIVÅ	VISA						
						VIA ANUS						
VILL FRIARE HÖRA					LYSER TILL- BAKA							
					MED SÅ							
		AVVIKA MILI- TÄRT										
ÄR VÅL KONFER- ENSER?							NORD- IRLAND					



		TEKNIK		PLAN			MJUKT TYG	TILL-SLAG			LUGN			KOMPO-SITOR-CARL	KAN SÄGA KLICK
		GETT DI		DOMIN-ERA							BORG OCH SJÖ				
 ÖND EL VÄN ANKARA FÖRR															

FISK- ARES RED- SKAP							LJUD					AVTAL				
							BÖNA					NOM. VÄRDE				

LÄKARE		NÅS SOM LÖFTE			DOPP				PLATT- FORMAT			PÅ PARIS- ÅK	→	ÅTER- KOMM- ANDE	
									SKYNDAR						

[illegible]

SÅNG- AREN EKBERG					FIK		P R O N.		
ROM- FEMTIO		BEARBETA DIRIG. MED PEKKA							
LABAN- DOTTER				↓	ANTIK STAD				
					KÖR- KARLAR				
DIKTDELEN									BETYG
YTTER- PARTI- ERNA				↙					

Maila in de fyra bildordssvaren till **korsord@marinensmusikkar.se** eller skicka dem i ett brev till oss.

Två stycken vinnare kommer vinna: **1 trisslott samt en CD-skiva med Marinens Musikkår.** Vi vill ha ditt svar senast **1 april 2021.**

Marinens Musikkårs Vänner
Östra Prinsgatan 2
371 31 Karlskrona
"Märk kuvertet med "Korsord"

Andreas Johansson årets Thore Nilsson-stipendiat

Efter gallring av årets stipendieansökningar har Andreas Johansson, eufonium, utsetts till mottagare av 2020-års stipendium. Stipendiet delas vanligtvis ut vid vänföreningens julkonsert men i år presenterades mottagaren via vänföreningens Facebook-sida.

Vi säger stort grattis till Andreas. Diplom och blommor kommer överlämnas när vi återigen kan mötas fysiskt.

Motivering:

Andreas Johansson ses numera i orkestern trakterande det välljudande instrumentet eufonium. Vi är också många som gläds åt hans fina konsertpresentationer. Andreas tilldelas stipendiet för att genomföra besök hos de mindre danska militära bleckblåsar- orkestrarna med syfte att botanisera i deras notarkiv för att utöka underhållningsmusiken för bleckblåsarna i Marinens Musikkår samt ta del av deras erfarenheter vid utlandsmissioner i natoinsatser.



Foto: Jörgen Ragnarsson

Marinens Musikkårs Vänner förvaltar sedan 2008 en donation från Thore Nilsson. Thore Nilsson hyste under sin livstid ett varmt och levande intresse för blåsmusiken – själv amatörmusiker och ledande personlighet inom Karlshamns musikliv – så särskilt dess militära uttrycksform genom Flottans Musikkår, numera Marinens Musikkår i Karlskrona. Såväl kåren som dess enskilda musiker kan ansöka om anslag ur fonden för ändamål i kårens intresse.

Ny styrelsemedlem

Daniel Breimert, amiralitetspastor

Daniel är född och uppvuxen i Viken i nordvästra Skåne. Efter studier i Uppsala och prästvigning i Gustavi domkyrka för Göteborgs stift har yrkeslivet tagit honom via Halmstad, Drängsered (Hallands inland), Grundsunda (mellan Umeå och Örnsköldsvik), Örnsköldsvik till Örlogsstaden. Sedan 2015 är Daniel kyrkoherde i amiralitetsförsamlingen; amiralitetspastor. Han bor på Gullberna med fru och två barn. Han spelade trombon i ungdomen men lade basunen på hyllan i tonåren och håller sig sedan dess till gitarr och elbas.

- Kopplingen mellan musikkåren och Amiralitetskyrkan går ju tillbaka till både deras och vår start 1685, så vi är väl därmed MMK's äldsta vänner. I styrelsen för MMK vänner hoppas jag kunna vårda det arvet och bidra med kontakter in i kyrkans nuvarande musikvärld.

Ny trailer om vänföreningen

I början av januari släppte vänföreningen en ny trailer/reklamfilm. Filmen visar ett axplock av musikkårens alla olika uppdrag och aktiviteter. Vi hör en av våra medlemmar, Lisa Syrén, berätta om vänföreningen och Marinens Musikkår. Stort tack Lisa för att du ville hjälpa oss med att "låna" ut din röst till denna film. Nu hoppas vi att vi med denna film får ännu fler medlemmar till vår förening.

Filmen ses via www.marinensmusikkar.se, vänföreningens Facebook-sida och Youtube.

